

og hvad den er i Tyskland, men det kan jo være muligt, at jeg i saa Henseende tager fejl, det kan man ikke godt vide noget bestemt om i Forvejen. Jeg har tillige den Frygt, at naar det skulde vise sig, at Forsikringen blev temmelig dyr, vil der blive øvet et stærkt Tryk fra mange Sider og desværre maaske ogsaa fra Repræsentationens Side paa den højtærede Minister, jeg synes næsten, der var en Antydning i den Retning fra en af de Herrer Taleres Side om, at Staten jo ikke behøvede at faa alle sine Udgifter dækkede ved Forsikringer, den kunde nok bære en Del af Tabet. Faa vi først en statsgaranteret Assuranceanstalt for Kvæg, er jeg temmelig sikker paa, at det nok skal blive Staten, der i saa Henseende kommer til at bære Tabet i Længden.

Men saa bliver det altsaa Spørgsmaalet: Er det nu virkelig nødvendigt at gaa saa vidt; thi jeg maa indrømme selvfølgelig at vare vi saaledes stillede, at det var nødvendigt for vort Landbrugs og derigennem for hele vort Samfunds Eksistens, kan jeg sige, ja, saa maatte man jo finde sig i de aller haardeste Bestemmelser, selv saadanne Monopolbestemmelser, som man i og for sig var imod, og som dette Forslag er gennemtrængt af fra først til sidst. Jeg tror paa Forhaand, at det ikke er nødvendigt at gaa saa vidt, jeg tror, man maa kunne komme til noget strængere Kontrolbestemmelser end dem, vi have nu lige over for Udførsel af slagtet Kvæg, uden at gaa til en saadan Monopolisering. Det er ikke min Sag at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men det er sikkert et Spørgsmaal, som det ærede Udvalg, der i denne Sag vil blive nedsat, nødvendigvis maa tage op til nøje Undersøgelse. Et saadant Tilbageskridt, som det vilde være i det frie Samrøre, at binde Inførslen til enkelte Havne, kan jeg heller ikke tro, man vil gaa med til, jeg kan ikke tænke mig, at det virkelig skulde lykkes at faa en saadan Bestemmelse gennemført her i Rigsdagen, men det vil jo Tiden vise.

Men naar man nu mener som den højtærede Minister, at det er Landbruget, der fordrer en Lov som denne eller i alt Fald i denne Retning, kan det jo være, at den højtærede Minister har Ret. Han har vistnok Ret i alt Fald for Svinestagteriernes Vedkommende, men om han har Ret i, at Landbruget, naar man ikke særlig lægger al Vægten paa Svinestagterierne, men ogsaa tager Hensyn til Slagtingen af det øvrige Kvæg, vilde have nogen virkelig sand Fordel af disse Monopoli-

seringsbestemmelser, det er dog tvivlsomt, Thi nu kunne Landmændene dog faa deres sortstemplede Kød, altsaa Kødet af anden Klasse, nogenlunde afsat, særlig til disse her i Lovforslaget saa stærkt forfulgte Pølsefabrikker. Det lukkes ved denne Lov, det maa lukkes ved denne Lov, saaledes som den er affattet. Jeg skulde ikke undre mig, om den Fordel, man paa den ene Side kunde faa gennem en større Sikkerhed for Anerkendelse i Udlandet for sit blaa Stempel, vilde opvejes ved det Tab, man vilde lide ved, at anden Klasses Kød gik meget betydelig ned i Pris, thi dette vilde efter al Sandsynlighed blive Følgen af denne Lovs Bestemmelser.

Dernæst kommer jeg til, hvad der har været den drivende Kraft fra først af ved dette Lovforslags Fremkomst, og skal her bemærke, at jeg paa dette Punkt saa temmelig er enig i det væsentlige med det ærede Medlem for Bornholm (Blem), der jo har været Medlem af Kommissionen, og som indledede Forhandlingen i Gaar. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at Bestemmelserne for at forhindre, at Landbrugerne blive, som man jo frygter for, forurettede af de Købstæder, hvor der er indført Kødkontrol, overmaade godt kunne gennemføres uden hele det Apparat, som her ligger for, det ene kommer til syvende og sidst ikke det andet ved. Der ligger her ganske vist et tvivlsomt Spørgsmaal for, nemlig det Spørgsmaal, som søges afgjort i § 5, hvorvidt man vil gaa med Hensyn til at tvinge Købstæderne til at anerkende det af Statsdyrlægerne stemplede Kød, om man, saaledes som et Mindretal i Kommissionen, Købstadrepræsentanterne, har forlangt, vil nøjes med, at det blot blev det blaastemplede Kød, som skulde ubetinget frit indføres, eller man ogsaa vilde forlange samme Ret for 2den Klasses Kød. Det er et Spørgsmaal, som selvfølgelig ogsaa trænger til nøjere Undersøgelse og Overvejelse, jeg skal ikke paa Forhaand udtale mig om det, men jeg vil kun sige, at det synes ikke at være et ubilligt Forlangende fra Købstadrepræsentanternes Side, naar de udtale: Lad os dog faa Lov til at undersøge i alt Fald det Kød paa vor Kontrol, som I selv have erkendt ikke just er første Klasses, naar vi saa ikke forlange, at der fra Landboernes Side skal betales noget til Kontrollen. Det forekommer mig ikke ubilligt, men, som sagt, det maa tages under nøje Overvejelse.

Jeg maa om denne § 5 endnu tillade mig at gøre denne Bemærkning, at jeg ikke ret forstaar den, men det er vistnok